

De același autor

Au apărut:

Spațiul variantelor – Gradul 1

Murmurul stelelor dimineții – Gradul 2

Înainte spre trecut – Gradul 3

În curând:

Direcționarea realității – Gradul 4

Merele cad în cer – Gradul 5

Vadim Zeland

Transurfingul

realității

MURMURUL STELEROR DIMINEȚII

Gradul 2

Traducere din limba rusă de
Dr. st. fil. Aurica Brașoveanu

Editura Dharana
București
2011

Cuprins

Cuvânt înainte	5
----------------------	---

Capitolul I

Intenția	7
----------------	---

De unde apar visele? Sunt oare doar produsul imaginației rațiunii umane? Ce au comun visele și realitatea? Se înlătură ușor vălurile de pe taina mirifică a magilor veacurilor îndepărtate care au construit piramidele egiptene și alte monumente asemănătoare.

Trezirea în somn.....	8
Spațiul viselor.....	14
Forța mirifică a intenției.....	25
Intenția exterioară.....	31
Scenariile jocului.....	47
Jocul după regulile dumneavoastră	53
Curățirea intenției.....	63

Capitolul II

Slide-uri.....	73
----------------	----

De ce dorințele nu se realizează și visele nu se împlinesc? Pentru ca ceea ce-ți dorești să devină realitate trebuie să știi cum să faci „comanda”. Începând cu acest capitol, în carte se dau recomandări practice concrete privind tehnica de realizare a comenzii. Sunt primii pași ai unui mag.

Iluziile.....	74
Deformarea realității	77
Slide-urile pozitive	83
Lărgirea zonei de confort	87
Vizualizarea scopului	94
Vizualizarea procesului	98
Verigile transferului	103

Murmurul stelelor dimineții

Capitolul III

Suflet și rațiune.....	109
------------------------	-----

Omul dispune de o uriașă forță care uneori este numită energie psihică. Fiecare dintre noi are capacități magice, dar ele sunt blocate. Este clar că nu trebuie să mergem prea departe ca să ni se deschidă rezervele interne și posibilitățile potențiale. Miracolul se află foarte aproape de om, dar el nu îi acordă atenție.

Vântul intenției.....	110
Pânzele sufletului	110
Vrăjitorul sunteți chiar dumneavoastră	119
Mirajul.....	125
Îngerul-păzitor.....	132
Cutie pentru suflet	135
Freiluri.....	141
Unitatea dintre suflet și rațiune	147
Slide-urile sonore	158
Fereastră în spațiul variantelor	161
Frame-uri.....	166

Capitolul IV

Scopuri și porți	175
------------------------	-----

Fiecare om își are calea sa în viață prin care el își făurește adevărata fericire. Dar cum să o găsești? Veți afla cum se procedează. Dar cum să-ți atingi scopul propus, căci nu totdeauna dorințele corespund posibilităților? Veți avea ocazia să vă convingeți că posibilitățile vă sunt limitate doar de intenție. Sfârșământ lacătele stereotipurilor, veți deschide porți care înainte vi se păreau inaccesibile.

Cum să-ți alegi lucrurile.....	176
Cum să dictezi moda?	182
Scopuri străine.....	185
Spargerea stereotipurilor	193
Scopurile proprii.....	199
Porțile dumneavoastră	208

Intenția.....	217
Realizarea.....	220
Inspirația.....	230
Reanimarea scopului	234

SISTEMUL DE CARTE PRIN POȘTĂ – PLATA RAMBURS

Puteți comanda oricare din cărțile apărute la Editura Dharana și le veți primi prin poștă în cel mai scurt timp. Plata o veți face ramburs, la primirea coletului.

Comandând astfel, beneficiați de o reducere de 20%. Pentru comenzi mai mari de 50 RON

vom plăti noi taxele poștale.

Transmiteți comanda prin poștă, telefon sau e-mail.

Pentru oferta actualizată puteți vizita site-ul nostru:

www.sufletdecarte.ro

Sufletul ei este întotdeauna langa tine

Aici veți putea găsi și alte cărți al căror suflet să fie mereu lângă dumneavoastră

Editura Dharana București, str. Sf. Ecaterina nr.15, sect.3, OP 53, cod. 040155

Tel. 021.337.24.24

e-mail: editura@gmail.com

Editura Dharana

Au apărut:

În colecția „Lotus”

1. „**În zarea nemuririi**” de Prentice Mulford
2. „**Karma yoga**” de Swami Vivekananda
3. „**Știința respirației în yoga**” de Yog Ramacharaka
4. „**Energia psihică**” de Aleksandr Klizovski
5. „**Tratamentul ocult**” de Yog Ramacharaka
6. „**Upanișadele**” de Swami Prabhavananda
7. „**Dumnezeu există**” de Swami Sivananda
8. „**Ce ar face Confucius?**” de E. N. Berthrong, PhD
9. „**Medic de trei corpuri după douăzeci de ani**” de Dr. Janine Fontaine
10. „**Învățăturile lui Confucius**” (Analectele), trad. Traian Călin Uba
11. „**Incursiuni în Atlantida**” de Florentina Mateescu
12. „**Medic de trei corpuri**” de Janine Fontaine
13. „**Eliberarea de materialismul spiritual**” de Chögyam Trungpa
14. „**Viata vine din afara**” de Janine Fontaine
15. „**Medicina chakrelor**” de Janine Fontaine
16. „**Apa, miracolul vieții. Terapii interne cu apă**” de Mihăiță Toma
17. „**Dezintoxicarea fizică și psihică. Tehnici și produse**” de Mihăiță Toma
18. „**Miracolul din fiecare**” de Ovidiu Harbădă
19. „**Mesaje de la maeștrii ascensionați. O misiune importantă: România**” de Maria Cristina Stroiny
20. „**Mesaje de la maeștrii ascensionați. O misiune importantă: România**” de Maria Cristina Stroiny
21. „**Hipnoza, ca abordare sau Cartea Trecerii. Prima Moștenire Atlantă**” de Florentina Mateescu

*Posibilitățile vă sunt limitate
numai de intenționalitatea
dumneavoastră*

Trezirea în somn

În acest capitol ne apropiem mai mult de rezolvarea Ghicitorii Supraveghetorului: de ce putem să ne alegem tot ceea ce dorim și cum să facem? Una din cheile de rezolvare se află în fenomenul pe care îl numim vis. Omul petrece o treime din viața sa în somn. Tot ceea ce i se întâmplă în această stare de graniță a rămas deocamdată un mister. Din păcate, cercetările științifice din acest domeniu explică foarte puțin. Explicațiile filozofice trec și ele dintr-o extremă în alta. Unele afirmă că visele sunt doar iluzii, altele – că însăși viața noastră nu este nimic altceva decât somn. Cine are dreptate? În cadrul modelului Transurfing, niciuna dintre ele. Dar să le luăm în ordine.

Adulții, când își amintesc visul, își dau seama că în realitate lucrurile nu s-au întâmplat așa. Rațiunea le tratează ca fiind propriile ei fantezii apărute în timpul odihnei și cu aceasta se liniștește.

Se știe că până la patru ani copiii nu fac diferența între vis și starea de veghe. Ei presupun că visele se petrec în aceeași lume ca și viața. Trezindu-se speriat după ce a avut un coșmar, copilul crede că monștrii se află acolo, în camera lui. Asigurările părinților că n-a fost decât un vis nu au nici un efect. Încetul cu încetul, părinții îi bagă în

Murmurul stelelor dimineții

cap copilului ideea că toate acele lucruri sunt ireale.

Am vorbit deja despre modul în care rațiunea așează toate datele noi, fiecare pe raftul cu semnificația abstractă respectivă. Ea operează repede și cu plăcere. Iar acum, imaginați-vă: pentru ca rațiunea să fie convinsă că somnul nu este realitate a fost nevoie de 4 ani. Este singurul lucru cu care ea nu poate să fie de acord. Întrucât nu ținem minte ce s-a întâmplat cu noi până la vârsta de 4 ani, nu putem să depunem nicio mărturie pentru ca, după trezire, rațiunea noastră să nu mai fie nedumerită.

Dar și acum, detașându-se, rațiunea noastră cade în fiecare zi în aceeași capcană, cu aceeași inocență. În timp ce dormim nu ne trece prin gând să ne raportăm critic la ce se petrece. Și chiar după ce ne-am trezit, suntem uimiți cât de real ni s-a părut ce s-a petrecut în somn. În timpul somnului, realitatea virtuală se modelează uimitor de firesc. Cu toate că în somn se petrec deseori lucruri uimitoare, noi le percepem ca pe ceva obișnuit. Această capacitate se bazează pe obiceiul rațiunii de a găsi răspuns la toate. Dacă se întâmplă să observăm sau să simțim ceva neobișnuit, în orice moment suntem capabili să interpretăm lucrurile în mod rațional. Și nici după aceea, conștienți fiind, nu suntem obișnuiți să punem la îndoială realitatea celor petrecute. De aceea, din inerție și în somn, percepem totul ca fiind de la sine înțeles. Rațiunea s-a obișnuit să controleze situațiile. Există însă o întrebare care de fiecare dată trece prin control fără să fie verificată. „Acest lucru se întâmplă oare în realitate?” Tocmai de aceea rațiunea cade permanent în capcana visului.

Uneori, cu puțin noroc, se întâmplă minunea și ne dăm seama că dormim. Cel mai frecvent aceasta se întâmplă când visăm ceva absolut incredibil sau când avem un

coșmar. Atunci controlul rațiunii se restabilește și ne dăm seama ce trebuie să facem în continuare. În acest caz, somnul inconștient se transformă în vis conștient. În visul conștient, omul participă la un joc virtual și își dă seama că este doar somn. Dacă nu vi s-a întâmplat niciodată așa ceva și auziți pentru prima oară să nu aveți nici un dubiu – nu este fantezie. S-au scris multe cărți despre visele conștiente și în lume există amatori care se ocupă cu această practică în mod permanent.

Nu vreți să încercați? Da, visul conștient poate într-adevăr să fie indus intenționat. Pentru aceasta trebuie să vă învățați rațiunea să-și pună întrebarea: „Se întâmplă oare lucrul acesta aievea?” Nu este chiar atât de complicat, dacă doriți cu adevărat. Procedeu este simplu, nu necesită o atenție direcționată. În cursul unei zile trebuie să vă puneți de minimum zece ori întrebarea de mai sus. Vă va ajuta Supraveghetorul dumneavoastră interior. Ordonăți-i să vă bată la cap cu întrebarea: „dormiți sau nu?” Răspundeți când sunteți cât se poate de conștient pentru ca să existe într-adevăr un control și să nu fie o procedură de rutină. Scuturați-vă, priviți în jur, apreciați situația: totul decurge normal sau ceva vi se pare suspect? Dacă sunteți suficient de tenace, vă veți trezi în somn.

O să vedeți că este destul de greu să vă puneți întrebarea de cel puțin zece ori pe zi. Pur și simplu o să uitați. Ca să vă iasă, trebuie să vă doriți foarte mult. În funcție de cât de puternică este intenția dumneavoastră, visul conștient poate să apară după câteva zile, dar, s-ar putea să apară și după câteva luni.

Dacă aveți acasă un ceas cu pendulă, el vă poate fi de ajutor. În cursul zilei, de fiecare dată când bate ceasul, „băgați-l în priză” pe Supraveghetor să vă întrebe dacă

dormiți sau nu. Lovitura pendulei va fi ca o ancoră, ca un cârlig de care se agață puterea dumneavoastră de a deveni conștient. În somn, când veți auzi bătaia ceasului, îl veți zgâlțâi din obișnuință pe Supraveghetor și el vă va trezi rațiunea. Puteți găsi și alt fel de „cârlige” cu condiția ca în timpul somnului să le puteți auzi. Nu are rost să legați întrebarea de niște semnale pe care nu le puteți auzi în somn. De exemplu dacă vă legați întrebarea de soneria telefonului, nu o să puteți pune în somn acea întrebare până când nu visați că a sunat telefonul.

În general, principiul constă în a vă crea obișnuința să vă întrebați în permanență dacă ceea ce se întâmplă este real sau nu. Nu răspundeți automat – răspundeți conștient. Pentru multe persoane care visează, factorul care determină trezirea îl constituie recunoașterea în somn a anomaliilor, neconcordanțelor și ciudățeniilor. În majoritatea cazurilor, asemenea lucruri nu sunt observate și sunt interpretate de cel care doarme ca fenomene perfect normale. Tocmai de aceea trebuie să ne învățăm să apreciem în mod critic situația și să răspundem conștiincios la întrebare.

De ce? În primul rând, pentru că este interesant și nostim ca somnul să nu „aibă loc”, și dumneavoastră, în mod conștient, să vă jucați cu el virtual. Realitatea virtuală deja nu mai este ceva de domeniul fantasticului. Niciun alt joc pe calculator nu se poate compara cu ceea ce puteți face când visați conștient. Și puteți face orice vă trece prin cap.

Dacă în somn apare o situație nedorită, ea poate fi ușor corectată printr-un mic efort de voință. Să zicem că aveți un coșmar: vă urmărește cineva și nu puteți nicidecum să scăpați de el. Dacă vi se pare că totul se petrece aievea, va fi greu să scăpați de el. Dar este suficient să vă

dați seama că nu este decât un somn și este mai mult ca sigur că veți încerca să vă treziți. Va fi greu, dar veți reuși. Există și o altă modalitate, mult mai eficientă și mai interesantă. Dacă v-ați dat seama că e somn, este suficient doar să vă uitați la urmăritor și să-i spuneți în gând: „Piei de aici! Du-te învărtindu-te!” și el va va dispărea imediat. Puteți chiar să-l ridicați cu gândul în aer și să îl faceți să se învâртеască.

În timpul somnului individul poate controla absolut tot ce se întâmplă, respectând două condiții simple. În primul rând, el trebuie să-și dea seama că e vorba de somn și, în al doilea rând, el trebuie să știe că „aici” el poate face orice pofteste. De exemplu, v-ați trezit în somn și v-ați dorit să zburăți. Nimic mai simplu, este suficientă intenția. Aici se manifestă foarte clar diferența dintre dorință și intenție. Simpla dorință de a vă ridica în aer nu se va realiza, nici în realitate și nici în vis. Să luăm, de exemplu, dorința de a ridica mâna. Vă spuneți că vreți să ridicați mâna, dar deocamdată nu o ridicați. Iar apoi, simplu, o ridicați. Dorința s-a transformat în acțiune. Nu vă faceți socoteala cum veți face, ci o faceți. La fel și în somn: pur și simplu vă ridicați în aer doar prin simpla intenție și zburăți încotro vreți.

Să ne întoarcem la coșmarul cu urmăritorul. Trebuie să vă fie clar că doar dorind să scăpați de urmăritor, nu veți reuși. Aflându-vă sub imperiul fricii, faceți rapid în gând fel de fel de variante de cum se pot dezvolta evenimente și ele se și realizează imediat. Sunteți atrași într-un joc ale cărui reguli sunt stabilite de cineva sau de ceva anume. Și chiar dacă v-ați dat seama că e totuși somn, tot nu veți putea face nimic atâta timp cât nu dețineți controlul. Deocamdată jucați rolul unei victime pasive, sunteți sub

stăpânirea jocului. N-are importanță că acest joc s-a născut din propria dumneavoastră închipuire. În acest moment sunteți sclavul propriei închipuiri, vă temeți și fugiți pentru că singur v-ați ales acest rol. Dacă vă opriți și doriți să schimbați rolurile cu urmăritorul dumneavoastră, el va accepta cu plăcere și va fugi de dumneavoastră. Vă imaginați tot comicul acestei situații?

La oricare întrebare care începe cu cuvintele „aș putea ca în somn să...?” răspunsul va fi afirmativ. Puteți să comunicați cu oricine (viu sau mort), împreună cu participanții și obiectele din somn puteți să faceți orice doriți, puteți să zburăți pe alte planete, să rezolvați probleme, să compuneți muzică, să călătoriți și așa mai departe. În comparație cu toate acestea, narcoticele cele mai puternice sunt un joc copilăresc. În plus nu există nici riscuri pentru sănătate. Din somn vă este permis să obțineți orice informație. Doar un lucru nu este posibil: să aduceți din vis în realitate un lucru material. Eu cel puțin nu știu astfel de fenomene.

Dacă nu vă amintiți ce ați visat, vedeți care a fost poziția corpului. Cel mai bine este să dormiți cu capul la nord. Nu trebuie să dormiți cu capul spre apus deoarece nu este bine pentru sănătate. Nu știu să vă explic de ce. E legat de câmpul magnetic al Pământului. Încercați să dormiți cu capul spre nord și vă veți convinge că visele vor fi mai interesante și mai frumoase.

Dacă nu aveți vise conștiente sau pur și simplu nu aveți nicio dorință să vă îndeletniciți cu acest lucru, nu vă neliniștiți. Visele conștiente au un anumit rol în tehnica Transurfingului, dar ne putem descurca și fără ele. Mai mult, ele ascund un pericol tainic. Ia uitate, veți spune dumneavoastră, întâi a vrut să ne capteze interesul, iar acum

vrea să ne sperie. N-am altă soluție. Visele conștiente sunt o ușa tainică spre necunoscut. Aș fi iresponsabil dacă nu v-aș avertiza de pericolul care se poate ascunde în spatele acestei uși. În ce anume constă pericolul veți afla în curând.

Spațiul viselor

Pentru a explica Ghicitoarea Supraveghetorului va trebui să răspundem la două întrebări: de ce în visul conștient totul este posibil și de ce visele par atât de reale?

Atât în visul conștient, cât și în cel inconștient, imaginile se văd foarte clar, până în cele mai mici detalii. Se întâmplă chiar ca unele vise, prin claritatea formelor și suculența culorilor, să întrecă realitatea. Există ipoteza că creierul sintetizează imaginile din vis și în timpul somnului el percepe aceste imagini ca și cum ar fi în realitate. Nu este decât o ipoteză. Deocamdată nimeni nu a demonstrat că totul se petrece exact așa. Modelul Transurfingului tratează cu totul altfel această problemă: *subconștientul nu inventează nimic, ci se racordează în mod direct la spațiul variantelor care conține toate informațiile.*

Priviți atent la un obiect, apoi închideți ochii și încercați să vi-l reprezentați. Chiar dacă aveți o excepțională capacitate de vizualizare, cu ochii închiși nu veți putea să „vedeți” obiectul așa cum îl vedeți cu ochii deschiși. Imaginea pe care a fixat-o creierul dumneavoastră este doar o fotografie de foarte proastă calitate. Dacă facem supoziția

Murmurul stelelor dimineții

că această fotografie este stocată în creier ca fiind o anumită stare a unui grup de neuroni, pentru a reproduce toate fotografiile care există în amintirile noastre nu ne-ar ajunge toți neuronii, deși numărul lor este enorm.

Dacă amintirile și visele noastre sunt o reproducere a ceea ce este înscris în neuroni, atunci cam câte celule ar trebui să avem în cap? În cadrul Transurfingului neuronii nu sunt suportați de informație, ca biții în computer. *Creierul nu stochează informațiile ca atare, ci ceva de genul adreselor informațiilor din spațiul variantelor.*

E posibil ca în creier să se păstreze un anumit număr limitat de date. Chiar dacă ar fi un sistem biologic perfect, tot nu ar putea să stocheze tot ceea ce noi putem să reproducem în memoria noastră. Cu atât mai mult el nu poate să sintetizeze o asemenea realitate virtuală perfectă ca cea din somn. Oare e ușor ca fiind în stare de veghe să închidem ochii și să ne reprezentăm în gând tablourile imaginate la fel de natural, cum sunt ele în somn? Să nu ne lăsăm seduși de unele argumente, puțin convingătoare, cum că, dacă se deconectează, creierul ar putea să perceapă clar imaginile pe care și le-a închipuit.

Cum am mai spus, în principiu, rațiunea nu e capabilă să creeze nimic nou; poate doar să asambleze niște cuburi vechi ca să iasă un nou model de casă. Ea are numai informații primitive despre aceste cuburi și despre felul cum pot să fie adunate. Datele mai amănunțite rațiunea le stochează pe hârtie și pe alți suportați de informație. Restul de informații ajunge din spațiul variantelor la rațiune prin intermediul sufletului.

Astfel, în modelul Transurfingului, rațiunea este un sistem destul de primitiv, a cărui funcționare poate fi modelată – ceea ce și încearcă să facă oamenii de știință. În-

cercările de a crea un intelect artificial până acum nu au avut succes. Cum-necum rațiunea încă mai poate să se înțeleagă pe ea însăși dar să înțeleagă natura sufletului deocamdată nu este în stare. Secretul intelectului unei ființe vii constă în unitatea și interacțiunea dintre suflet și rațiune. Până în prezent, eforturile ciberneticienilor s-au redus la modelarea procesului de gândire, așa cum face rațiunea. Dar poate că într-o bună zi cuiva îi va veni în minte să moduleze o mașină care să fie capabilă să se regleze și să primească informații din spațiul variantelor, așa cum face sufletul. Într-un fel sau altul rațiunea poate să memoreze adresele sectoarelor necesare din spațiu. Dacă trebuie să-și amintească ceva, ea se adresează sufletului, iar acesta se reglează pe sectorul respectiv. Dar fie că sufletul nu prea știe cum să se regleze, fie că rațiunea nu-și amintește bine adresele, fie că sufletul și rațiunea nu se pot înțelege între ele – rezultatul este că avem ce avem: o memorie imperfectă.

În schimb, sufletul este capabil să se regleze aleatoriu pe sectoarele nerealizate ale spațiului variantelor. Acestea și sunt imaginile pe care noi le vedem în somn. Tocmai de aceea spațiul aflat la graniță este atât de real. *Visele nu sunt iluzii în sensul obișnuit al cuvântului. Rațiunea nu și le imaginează ci chiar le vede.*

Se cunoaște faptul că în somn omul poate vedea imagini venite parcă dintr-o altă lume. De exemplu, poate să vadă un monument de arhitectură în toate detaliile lui. Deși este absolut clar că, în principiu, nu a avut unde să vadă așa ceva. Dacă somnul este o imitare a realității realizată de creierul nostru, atunci de unde vin acele imagini pe care în mod sigur omul nu le-a văzut niciodată?

După cum vă amintiți, sectoarele spațiului conțin în

ele diferite variante de scenarii și decoruri. Decorurile includ atât mediul înconjurător neînsuflețit, cât și ființe vii. Dacă ați văzut în vis persoane apropiate sau cunoștințe, trebuie să fi băgat de seamă că ele erau puțin altfel decât în realitate. Aveau o altă pieptănătură, o îmbrăcăminte neobișnuită, ba chiar alt caracter. Personalitățile virtuale din spațiul viselor se pot comporta într-un chip oarecum impropriu. În somn, îi recunoașteți pe cunoscuții dumneavoastră, înțelegeți că sunt ei, dar în același timp vi se pare că ceva este altfel decât știați. În aceasta se manifestă multivariatatea spațiului variantelor. Decorurile diferitelor sectoare sunt diferite. Evenimentele pe care le observăm în realitate sunt variantele realizate. În somn suntem capabili să vedem ceea ce nu s-a realizat încă.

Dacă veți avea cândva șansa să vă vedeți în vis imaginea din oglindă, este posibil să fiți neplăcut impresionat, mirat și chiar speriat. Nu va fi chipul pe care v-ați obișnuit să vi-l vedeți în oglinda reală. Veți înțelege imediat că sunteți dumneavoastră, dar chipul vi s-a schimbat! Este vorba de faptul că în somn înfățișarea omului corespunde celui din spațiu în care el a zburat. În funcție de deplasarea sectorului virtual pe care îl vede față de sectorul imaginat în realitate, înfățișarea dumneavoastră se va deosebi mai mult sau mai puțin considerabil.

Mediul înconjurător se schimbă și el, în funcție de îndepărtarea de sectorul virtual. Vă vedeți orașul, dar el arată altfel, nu ca de obicei. Aceleași clădiri și străzi arată într-un fel ciudat. Sunteți nedumeriți ca și cum ar fi o halucinație. Dacă în timpul visului sufletul se duce departe de sectorul lui, veți intra într-un spațiu total necunoscut. Veți vedea locuri și oameni care nu există în lumea reală. Acolo este o lume virtuală. Dumneavoastră în ce calitate